

K A T O L I K

God. II.

ŠIBENIK, 15. kolovoza 1931.

Broj 33.

Vjersko nehajstvo

Za nas postoji jedna sama prava vjera, kako jedna jest istina i jedan Bog. Bog ima apsolutno pravo nad čovjekom. On je stvorio čovjeka za to, da u Njega vjeruje, da Mu služi, da Mu se klanja i da Ga časti. Čovjek je dužan, da sve to iskazuje Bogu, kao što je dužan sin, da pripozna i poštuje oca kao oca. Čovjeku ne može biti slobodno, da Bogu služi ili ne. On ne može Bogu uskratiti klanjanje i poslušnost, a da ne povrijedi Njegovo apsolutno pravo. Dužnik pozitivno povrijedi pravo vjernika već tim, što ne će da ga takvim pripoznade — nije čući svoju dug. Vjersko nehajstvo nosi biljeg pozitivne Božje povrede. Ne pristati uz Boga već je isto, što i biti protiv Boga. Ovdje vrijedi ona evanđelska: „Tko nije sa mnom, proti meni je!“

Da je to zaista tako, potvrđuje nam svagdanje iskustvo i povijest. Vjersko nehajstvo ne očituje se samo negativno, pukim nehajem za vjeru i Boga, već prije ili kasnije, prirodnom nužnošću prelazi na očitu mržnju. Čovjek, odmetnuvši se od Boga, tim ne miruje, već počima izmišljati razloge, koji opravdavaju to odmetnuće. A ovi razlozi smjeraju svi na to, da vjeru u Boga prikažu apsurdnom, da Boga unište, a na mjesto Njegovo postavé nešto apsolutno, što je podobno umiriti srce. A i volja kod vjerskoga nehajnika (indiferentiste) ne čeka dugo, a da se ne postavi u pozitivni otpor proti vjeri, i ide za tim, kako bi osujetila slavu, što se Bogu iskazuje vjerskim klanjanjem. Isto tako knjiga ili škola, osnovana na načelu, kojim se mora zazirati od vjerskoga momenta, ne može dugo ušćuvati svoju indiferentnost. I u njima izbiće na javu, prije ili kasnije, protivuvjerski smjer.

Zato liberalci i framasuni toliko vole interkonfesionalni ili tako zvani vjersko-neutralni uzgoj. Toliko promiču knjigu, koja zazire od pozitivno dogmatičkih kršćanskih istina! Toliko forsiraju neka „rodoljubna“ i prosvjet-

na društva, koja se javno hvale, da svoj „odgojni“ rad temelje na tom vjerskom nehajstvu! Oni znadu, da ovom prividno objektivnom metodom najlakše postizavaju svoje prave namjere. Te namjere ne idu samo za vjerskim nehajstvom, već i za tim, da u srcima, napose mladeži naše, ucijepé pozitivnu mržnju protiv Boga i Crkve.

Već ova neoporeciva činjenica razlogom je, što ne možemo pristati uz načelo, kojim se zazire od vjerskoga momenta, kada se radi baš o stvaranju općenitih, prosvjetli naroda nami-

jenjenih namisli. Vjersku ideju treba unijeti u sve naše javne prilike, ne ćemo li da malakše naša narodna otpornost i snaga! Treba sve preporediti u Kristu! To hoće Katolička Akcija i sva naša katolička društva. Eto dakle naše rodoljubne i katoličke dužnosti, da im se pridružimo te ih u tom plemenitom radu što izdašnije podupremo. A daleko neka su od nas svi oni, koji omalovažavaju vjeru i vjerska načela te uklanjaju njihov blagotvorni utjecaj na naš javni život! Svojim rušilačkim radom ne žele nrti izgrađuju sretniju budućnost svome narodu i svojoj domovini!

Katolici hoće međunarodni mir

Katolici svuda nastoje, da šire ideju bratske ljubavi među narodima, dok nacionalisti uckaju na oboružavanje. Pred ne mnogo vremena izdalo je u Francuskoj 14 velikih kat. organizacija ovaj proglas za mir:

„Dvanaest je godina prošlo od svršetka rata, koji bi morao biti zadnji. Nemir opet uzbuđuje duhove. Šire se potresne vijesti. Misli se na nove ratove... Veliki je strah novoga rata, ali i veoma su velike nade mira. Mi katolici punim srcem pozdravljamo ovu zoru ljepših nada, veseli, da možemo javno pokazati naše uvjerenje, koje imade svoj temelj u onoj kršćanskoj nauci, koju su Pape neprestano naglašavali čovječanstvu.

Još od god. 1814. Lav XIII. optužuje pred čitavim svijetom pogibelj natjecanja u oboružavanju. Za vrijeme evropskoga rata Benedikt XV. 1. augusta 1917., dakle prije negoli predsjednik Wilson, nagovarao je, da bi se istodobno svuda uvela redukcija oboružavanja i tražio, da se materijalna sila nadomjesti duhovnom moći prava. Pio XI. nagovarao je god. 1922. narode, da najbolji uvjet mira stoji ne u brojnim bajunetama, već u međusobnom povjerenju i prijateljstvu. Isti Pio XI. u alocuciji na Božić 1930. prokleo je kao živinske ubojice onaj narod, koji još goji ratoborne misli.

Katolici ne mogu misliti drukčije od svoga poglavara... Pozdravljamo kao novi uvjet mira kongres za redukciju oboružavanja, koji će se održati god. 1932. u Ženevi“

Sada, kada su tu nedavno oči cijeloga svijeta bile uprte u Pariz, gdje su se nakon versaljskoga mira nalazili po prvi put za zajedničkim stolom odgovorni državnici Njemačke i Francuske, dogodio se ovaj značajni događaj:

U nedjelju ujutro otišao je dr Brüning, vođa njemačkih katolika, najprije na sv. Misu u crkvu Notre Dame de Victoire, pred kojom ga je dočekao vođa francuskih pučkih demokrata (katolika) Champetier de Ribes. U toj se crkvi po odredbi francuskoga kralja Luja XIII. svakoga mjeseca mora služiti Misa za mir, pa je tako dr Brüning htio započeti svoj rad zazivom Božjega blagoslova na djelo mira. Nakon sv. Mise, koju je sa velikom sabranošću pratio, njemački kancelar, otišao je ravno na konferenciju svih velikih vlasti.

Širimo i mi katolici Hrvati ideju međunarodnoga mira! Neka bude arbitražna obvezatna za svakoga, za velike i za male narode!

Proročanstvo svetoga svećenika don Bosco-a

Don Bosco je umro g. 1888. Prije svoje smrti sakupio je bio svoje učenike, pa im je ovo prorekao: „Mirovni ugovori bit će ostvareni između Vatikana i talijanske države. Mir će taj trajati kratko vrijeme. Doći će godina, kada će se pun mjesec pokazati na nebu kroz mjesec maj dva puta. Te će godine započeti progonstvo Crkve. Sveti će Otac morati, da bježi iz Vatikana preko lešina svojih dostojanstvenika i svećenika. Krv će se liti, dok napokon Božja pravednost ne pobijedi nad čovječijim zabludama.“ — Ovo je proročanstvo don Bosca.

Ovo se proročanstvo ispunjuje. Mirovni se ugovor ostvario g. 1929. između Vatikana i Mussolinija; mir je malo trajao: eto nešto više od 2 godine dana. Pun se je mjesec ove godine pojavio u maju, i to na 2 maja 1914 s. i na 31 maja 1933 s. Papa je bio pokrenuo Katoličku Akciju; cilj je bio da laikat poradi, te bi se katolički duh i evangeoski moral ukorijenio u narodima. Katolička je akcija apolitička, ona je nad politikom, u politiku se ne upliće, dosljedno niti u fašizam. Katolička Akcija hoće da budu građani dobri katolici; slobodno im i misliti i raditi u politici kako ih je volja u granicama kršćanskog morala.

Fašizam hoće Statolatriju: Država je sve, državi se mora sve podčiniti;

stoga hoće da imade u svojim rukama odgoj mladeži, da im dađe direktivu prema Statolatriji. Fašizmu je smetala Katolička Akcija — i ako nije bila politička. Fašizam je bio raspustio sve katoličke udruge Katoličke Akcije u Italiji pod izgovorom, da su to politička legla naparena protiv fašizma. Papa je po svoje kuriru opremio u Pariz svoje pismo od 29. juna o. g. gdje je bio pravom publicirano (jer inače u Italiji vlada bi ga talijanska bila konfiskirala). Papa u ovom pismu odgovara objektivno i temeljito, suzbija sve inventive talijanske fašističke štampe, kojim se je kušalo, da se opravda raspust katoličkih društava. Energični i otvoreni istup Pape ogolio je fašizam; i evo sukoba između Vatikana i talijanske vlade — Mussolinija. Sukob je dosegao do najjače akutnosti. Čini se, da su sa fašističke strane porušeni svi mostovi izmirenja i zbliženja. Fašistička štampa napada Vatikan, kao što se nije nikada do sada vidjelo. Fašistički organ u Siciliji „La Gazzetta“ piše: „Ako nam Duce izda zapovijed, da ustrijelimo biskupe, mi ćemo ih svijeh poucijati“. Ovo je ruski boljševizam. Položaj je Vatikana u opasnosti. Stoga se kardinalski kolegij na 24. o. mj. sakupio (njih 22 na broju) da vijećaju, da odluče o teškom ovom položaju.

Povraćam se na proročanstvo don Bosca. Prvi se je dio njegova proročanstva ispunio. Da li će se drugi dio

ispuniti, da će Papa morati bježati iz Vatikana preko lešina svojih kardinala i svećenika? I Papa Pio IX. g. 1848. morao je preobučen bježati iz Quirinala bojeći se, da ga njegove straže ne prepoznaju i ne zaustave, jer mu vijerne nijesu bile; ali se je nakon godinu dana trijumfalno povratio u Rim. U. T. |

Velika Gospa

U subotu sveta Crkva svečano slavi blagdan Velike Gospe ili Uzašašće Marijino. Veselimo se i mi s nebeskim dvorovima što ova žena bez ljage, kao živući ljljan sjaje na nebu za uvijek, blizu svoza Sina. Blagoslivajmo Gospodina što je Majka Božja, naša majka i naša odvjetnica pred prijestoljem Svevišnjega. Marija je samo časak zaspala na zemlji u kući apostola Ivana. Izvršila je svoje poslanstvo, pa je samo vruće želila da se sjedini sa sinom Isusom.

Crkva je plakala nad njenim grobom, ali eto do malo časaka apostol, koji je malko zakasni, hoće da još jednom pogleda ono nebesko stvorenje. Ali eto čuđa, grob je prazan a na mjestu, gdje je ležalo Marijino tijelo nalaze se mirisne ruže i bijeli ljljani, simboli njene kreposti.

Što se dogodilo? U noćnoj tišini Isus je poslao svoje anđele, koji su odvalili s groba kamen i pozvali Blaženu Djevicu. Ona se probudila i o-

Obitelj i Euharistija*)

(Svršetak)

Ima nauka krivih i pogubnih, koje se od istoka i zapada šire i kao dvije pošasne sjene padaju preko Evrope. Jedna dolazi sa istoka iz boljševičke Rusije i uči, da je brak samo odnošaj između muža i žene, koji se po volji svakoga od njih može u svako doba rastaviti. Za djecu se nitko ne brine, odnosno tu je brigu preuzela sovjetska država, koja je uzela uz ostalo monopol i na odgoj djece. No kakve žalosne i teške posljedice i za narod za društvo! Napomenućemo samo one hiljade i hiljade zapuštene sirotne djece, koja se klatare po gradovima i selima, koja nisu nikada osjetila majčine ljubavi, nikada nježnosti i topline

*) Govor gosp. Jose Vodopija, direktora Zadrugne Gospodarske Banke, na javnom zborovanju 26. VII. 1931. u Šibeniku.

obiteljskoga života. Vuku se po gradovima i selima i postaju od njih zločinci i teret ljudskoga društva, tako zvani „huligani“, sa kojima ni sama državna boljševička vlast ne može naći izlaza ni kraja. Eto tako su boljševici u Rusiji popravili obitelj i oslobodili ženu od tobožnjega ropstva kršćanskoga morala. To potpuno odgovara njihovoj svrsi, da sa najvećom brutalnošću i silom hoće da unište obitelj kao što upotrebljavaju svu moć državne vlasti, da unište vjeru.

S druge strane sa zapada širi se nekršćansko poimanje i učenje tako zvanih građanskih liberalaca i framasuna, koji hoće da potkopaju temelje kršćanske obitelji i kršćanskoga braka. Oni naučavaju, da je čovjek sam ustanovio obitelj i brak, te je brak samo privremeno, odvisan od volje pojedinoga bračnog druga. Tim

naukama potpuno dolaze u tok komunističko-boljševičkih doktrina, samo što nemaju odvažnosti, da kao komunisti izvode i provode zaključke postavljenih premisa. Pufem upliva, što ga imaju ti liberalci i framasuni na državne uprave i državne oblasti u većini država, stvaraju se zakoni, koji hoće da božansku ustanovu kršćanskoga braka svedu na prosti trgovački ugovor, kao kad se prodaje i kupuje roba ili marva. Ta gospoda, kao i oni, koji po njihovom diktatu i uputama izdavaju takve zakone, ili ne vide ili neće da vide, da tim, što ruše brak, kao sakrament od Boga utvrđen, idu istom cilju kao i boljševici, ruše društvo i državu te spremaju potpuno tlo za boljševizam.

Protiv boljševičke kao i protiv liberalno-framasunske nauke o biti i svrsi obitelji i braka treba da kao katolici i

praćena od njih Marija je bila uznese-
na u nebo. Ostavlja ovu suznu dolinu.
da ide Sinu svome. „Blaženi mrtvi
koji umiru u Gospodinu“. Ali da se
umire u Gospodinu, treba živjeti kako
Bog hoće, po njegovim zapovijedima
i onima svete Crkve, koju je Isus, sin
Božji, osnovao na zemlji za naše spa-
senje.

Podimo rado do Vrpöljca, rado se
molimo Mariji, ali osobito nastojmo
da Ona sama i jedina vlada kao Kra-
ljica u našem srcu.

Hoće li nestati katoličke Crkve

Kad je prije pedesetak godina bio
imenovan Ivan Caral prvim katoličkim
biskupom u Sjedinjenim Državama
Amerike, bilo je samih šest katoličkih
crkava, a katolika oko dvadesetak
hiljada. Danas u Sjedinjenim Država-
ma imade osamnaest hiljada crkava, a
preko dvadeset milijuna katolika. Ipak
se naši odmetnici i otpadnici umišljaju,
da će srušiti katoličku Crkvu! Jadnici!

Što tvrdi Gajetan Negri?

Gajetan Negri, koji je u svojoj
širokoj i dubokoj izobrazenosti imao
i krivih predrasuda o katoličkoj Crkvi,
govoreći jednom o Papi reče: „Oni,
koji misle, da će potući i svladati
Papu, varaju se isto tako, kao što su
se prevarili svi dosadašnji neprijatelji
Pape, od kralja Desiderija do Bismar-
cka; varaju su u tome, što neće da

uvide i priznaju, da se Papa razlikuje
od svih ostalih neprijatelja. Papa je
neprijatelj, koji se sve to više jača,
što ga se više napada.“

Papa nije koja mu drago ljudska
vlast. Papa je predstavnik Isusa Kri-
sta, koji ga s nebesa uvijek i nepre-
kidno rukovodi i štiti. Stoga smo mi
katolici, dužni Papi najodaniju sinov-
sku ljubav i najdublje štovanje.

Mozart

Prošlo je već sto godina da je ve-
liki bečki glazbenik Mozart umro. Bilo
mu je samo 35 godina, a opkolila ga
je najveća bijeda. Glasoviti auktor
„pokojničke mise“, da spomene-
mo samo ovo njegovo remek-djelo,
bude pokopan u zajedničkom groblju.
Njegova se žena brzo preudala i ne
htjede potrošiti ni krune da mu stavi
na grob spomenik ili križ. „Misliće
župnik“ govorila je. Dobar je župnik
stavio drveni križ, a za kršćanina to
je bilo dosta. Ali drveni je križ sagnjio
i nestane. Kad su ljudi upoznali veli-
činu i genijalnost Mozarta uzalud se
trudili da potraže njegove ostanke.
Smrt ne pozna ove razlike, kosti
se ne dađu razlikovati od ostalih ko-
sti, smrt traži jednakost i ako se taj
genij zove Mozart. Pa i da su našli
njegove kosti, za njega se ne bi ništa
promjenilo. Pred smrću svi smo jed-
naki, samo dobra djela ostaju, samo
ona vrijede pred Bogom.

Apostolat na moru

Pod predsjedništvom kardinala
Bourne održala se ovih dana kon-
ferencija društva „Apostolat na moru“,
kojoj su prisustvovali delegati Argen-
tine, Belgije, Kanade, Francuske, Nje-
mačke, Holandije, Poljske, Španije i
Velike Britanije. Na konferenci se od-
lučilo otvoriti centralni ured u Lon-
donu, koji će se brinuti samo za vjer-
sku pomoć mornarima po glavnim
lukama svijeta. Ime centralnog ureda
je „Apostolatus Maris Internationale
Concilium“. Sijelo je u Londonu. SWI.
66 Victoria St.

Što bi bio učinio jedan dječak, da se našao u Judinom položaju?

Pripovijeda francuski pisac R. Ba-
zin:

Prisustvovao sam pouci vjeronauka
u jednoj pariškoj crkvi. Bilo je stoti-
njak dječaka. Župnik im je govorio o
Judinoj izdaji, zaključujući sa tužnom
povješću zdvojnoga Judinog čina, koji
se objesio o stablo. Nato skoči se je-
dan dječak i usklikne prema župniku:
„Naprotiv ja bih se bio objesio
o Srce Isusovo!“

Sjajnoga li izgleda svima, kojima
grizodušje i zdvojnost srce kida! Da,
braćo, obratite se — kako je zavapio
pariški dječak — Presv. Srcu Isusovu.
On će vas u svojoj neizmjernej do-
broti i u svom beskonačnom milosrđu
primiti najljubeznije i usrećiti!

Hrvati kao jedan čovjek ustanemo te se
složnim silama okupljeni u društvima
Katoličke Akcije, suprotstavimo toj
najvećoj pogibli: propadanju naših o-
bitelji. Oživimo vjeru našu djelima. Za
sve nas danas je čas rada. Svi mora-
mo na bedeme, jer je neprijatelj pred
vratima. Akcija se i obrana sastoji u
širenju, čuvanju i praktičnom izvada-
nju vjere i vjerskih načela u životu
pojedinaца, obitelji i u javnom radu.
Svjetovni apostolat postaje time sa-
stavni dio u mističnom tijelu Kristovu,
u Crkvi katoličkoj.

Za izvršavanje tih vječnih načela
kršćanskih u današnjem gospodarskom
kapitalističkom društvenom ređu treba
velikih žrtava i velike samozataje. Sv.
Otac Papa Pio XI. u eñiklici o kr-
šćanskom braku dobro kaže, da „ni-
kakve poteškoće ne mogu nastati,
koje bi mogle dokinuti obavezu ovih

zapovijedi Božji“. U tim teškoćama i
katkad skoro nesavladivim pogiblima u-
pućuje nas Sv. Otac i Crkva katolička,
da najprije molimo i kucamo te tražimo
pomoći pred tabernakulom svetohrani-
štem. „Dođite k meni svi koji ste u-
morni i opterećeni, i ja ću vas otri-
jepiti!“ — govori nam božanska Ljubav.
Veliki francuski filozof Montesquie ka-
že: „Čudnovata je stvar kršćanska vje-
ra. Izgleda, da ima oči uprte samo u
nebo, a ipak ona sama najbolje ure-
đuje i zemaljske stvari!“

I naš će hrvatski narod u sjeni
svetotajstvenog Isusa, otrijepljen ne-
beskom hranom, pomoću i milošću
Božjom, izvršiti svoju zadaću, danu mu
od Providnosti, a time i preporod
vjerski i narodni, ako bude imao do-
bre kršćanske obitelji. Blagoslovljen
neka je svaki rad, žrtva i nastojanje,
posvećeno preporodu Božje ustanove-
obitelji!

Katolička Crkva za postignuće svoje
svrhe nema oboružane vojske, ni pu-
šaka ni topova, ali ima oružje koje
nikada ne stara, koje je uvijek moćno,
i prije 2000 godina kao i danas, a to
je molitva i Euharistija. Ta sredstva
su uvijek pobijedila: i za vrijeme He-
rodovo, kad je uhvatio i bacio Petra
u tamnicu, kao i za doba Dioklecija-
novo i za doba katakombe, te sve do
današnjih dana, kad sv. Otac stoji kao
hridina na obrani kršćanskih istina i
prava za slobodu savjesti, za nedota-
kljiva prava Crkve u pogledu kršćan-
skog odgoja mladosti i prava, od Boga
danih roditeljima, da svojoj djeci dadu
kršćanski odgoj. U ovim teškim časo-
vima neka naše misli i duh naš poleti
do Vatikana, neka se sa stotinama mi-
lijuna katoličke zajednice cijeloga svi-
jeta stopi u jednu falangu oko prije-
stolja Petrova i njegova nasljednika
Pija XI, da molitvom isprosimo milosti
za mir Crkve katoličke i za naš rod.

31. međunarodni euharistički kongres

Od 21. do 26. juna 1932. god. održate se u Dublinu u Irskoj 31. međunarodni euharistički kongres. Zadatak će kongresa biti: „Sveta Euharistija — temelj irske pobožnosti“ Na kongres je pozvano sa strane nadbiskupa Dublina 1.800 biskupa

To će biti nešto veličanstvena. Tom će se zgodom u luci Dun Laoghaire podignuti kip Krista Kralja, visok oko 30 metara, a zapadaće oko 8 milijuna dinara.

Što si učinio za dobrog Boga?

Ovaj upit upravila je jedna djevojčica jednom oficiru istraživača Afrike. Dok se oficir hvastao sa istraživačkom ekspedicijom u Maroku, koju je on vodio, prisupio k njemu njegova malena sinovka i reče mu: „A sada nam pripovijedaj, što si učinio za dobrog Boga?“ Oficir istraživač, polu nevjernik, iznenađen zabezekne se i zamisli se. Napusti vojničku službu, zaredi se za svećenika i postade Gospodnjim misionarom pustinje. Umro je hiljadu kilometara u nutrinji Sahare kao Otac Dragutin De Foucaud, pravo čudo požrtvornosti i samoprijetorja te kandidat za čast oltara,

Katolička svijest u Čehoslovačkoj

U Brnu, u Moravskoj, držao se uspjeti pokrajinski sastanak djevojaka i žena. Preuzv. nadbiskup Prečan je poslao vrlo pohvalno i pobudno pastirsko pismo ovom vrlo sastanku.

Udruženje je lanske godine uložilo oko milijun č. kruna u milosrdna djela, da pomogne bolesnicima, starijima i besposlenima. K tomu još za škole i vjersku nastavu. Broj članica do lanske godine je bio 210 tisuća, novih 22.500. Ne da se opisati veliki rad ovog udruženja ne vjerskom, so cijalnom i prosvjetnom poslu.

Životinje

„Beogradska je ulica danas piše „Politika“ br. 17. o. g. toliko nepristojna, neprilična i bezobzirna, da to prelazi svaku mjeru. Čovjek je na svakom koraku na teškoj kušnji, ako ide sa damom. Pristojna osoba je u nemogućnosti proći na miru, a da ne čuje najgadnije izraze i najstrašnije psovke. Zaboravljaju na najosnovnije zapovjedi obzira i reda prema ženama. Naravno ne svi, ali beogradski mladi svijet je na ulici neuljudan i nepristojan dotle, da to zabrinjuje i prijestolnicu i njeno društvo. Još je grde beogradsko šetalište. Ono je u podne

i za večernje šetnje prosto nemoguće za damu, za priličan i pristojan svijet. Osim gotovo općega nepristojnoga i nedostojnoga odmjeravanja svake žene, bila ona sama ili u društvu, na uglovima, na više mjesta na trotoarima i po ulazima, ženske šetače dočekuju čitave gomile mlade gospođe, pristojno odjevene, a strahovito neodgojene. Ta gospođa ne samo što zakrčavaju put prolaznicima, no se cere, dobacuju nepristojne pozive i vrijeđaju javni moral čak i činom“.

Na koncu „Politika“ poziva javne vlasti, da tome energičnim protumjerama, a u interesu naše narodne časti i javnoga morala, učine kraj.

Ljudi, koji tako rade, nijesu više vrijedni, da ih se nazove ljudima, to su životinje. A naše ulice na svakog pristojna čovjeka prave dojam velike menažerije.

Ljudsko kao da je u nama posve umrlo. Ostali su samo instinkti, najniži, životinjski instinkti.

Ne služi nam to nimalo na čast.

Tako „Kat. Tjednik“ i mi potpisujemo.

Iz katoličkog Šibenika

Svetkovina Vel Gospe u Vrhpoljcu

U petak na 14. kolovoza, uoči Velike Gospe, je strogi post i nemrs zbog sutrašnje Svetkovine, koja je zapovjedni blagdan, te je svaki rad zabranjen. Također na Veliku Gospu je veliko i čuveno proštenije u Vrhpoljcu kod Šibenika. Radi toga pobožnim hodočasnicima daje se na znanje da će na sam blagdan kao i uoči samog blagdana biti u promet više vlakova kojima će moći ugodno doći i vratiti se.

Šibenčani, dodite u što većem croju! Pokažite se, da ste dostojni sinovi svojih preda.

BLAGODARENJE PRIGODOM DESETGODIŠNICE VLADANJA NJ. V. KRALJA ALEKSANDRA I. Biskupski Ordinarijat, radi kratkoće vremena, javlja preko našega lista svim dušobrižnicima, da se pripravno odazovu, ako budu pozvani, da održe blagodarenje 16. t. mj. ili koji drugi dan, prigodom desetgodišnjice vladanja Nj. V. kralja Aleksandra I.

JOŠ JEDNA MLADA SV. MISA U ŠIBENIKU. 9. t. mj. uzašao je po prvi put na oltar Gospodnji vlč. Rafael Benamati. Još nam je u živoj uspomeni onaj mili događaj kad su dva mlada levita po prvi put zapjevala „Gloria“, a evo Providnost Božja dala nam je još jednog, u ovoj velikoj nestašici svećenika, koju prvu neokaljanu žrtvu prikazao je mladomisnik prošle nedjelje u bazilici sv. Jakova. Bila je prisutna brojna rodbina, njegovi roditelji i preuzv. biskup. Prigodno slovo je održao preč. Mons. Rudolf Pian. Iza ljubljenja ruku i blagoslova svečani se ručak držao u Biskup. Đačkom Sjemeništu, gdje su mnogi nazdravili mladomisniku i zaželjeli sreću i plodonosan apostolat u našem narodu. Radujemo se i hvalimo Bogu što ne dopušta da njegov narod ostane dugo bez vode. Među brojnim čestitkama sretnom mladomisniku pridružuje se i uredništvo „Katolika“.

SPLITSKA „JADRANSKA POŠTA“ povodom našega odgovora mjesnoj „Primorskoj Riječi“ piše: „Zakvačili su se... Tko? Šibenski katolici i ona šačica antiklerikalaca, što se okuplja okolo glasila ljudi, koji su se zavjetovali,

da će s njihovim radom preporučiti Šibenik i okolice. U predzadnjem broju „Primorske Riječi“ očešljali su se o poznatog rodoljuba i desetgodišnjeg pretsjednika trgovačkog udruženja i općinskog donaćelnika Vladu Kulića. Sada mjesno glasilo katolika „Katolik“ pozivlje urednika dra Krstu Ježinu, da iznese jedno ime uglednoga Hrvata i katolika, koji osuđuje govor Vlade Kulića i Ramljaka, za vrijeme zborovanja na Wilsonovom trgu. U broju od dođudce subote očekuje se, da će šjor Kike iznijeti listu svih onih koji nijesu odobrali govor Vlade Kulića, da od sebe odbaci učinjeni mu prigovor, da je pisanje „Primorske Riječi“ samo obična antiklerikalna rabota; dostojan pandan fašistima, koji se u Italiji isto obaraju na ljude Katoličke Akcije. — Gradanstvo očekuje sa znatiželjnošću, kako će se šjor Kike izvući iz ovoga prigovora, da je on pandan fašizma kod nas. — Mj.“

RODITELJIMA NA ZNANJE. Svi oni koji imaju polagati prijamni ispit za I. razred Gimnazije, moraju od 24.—26. o. mj. prikazati pismenu molbu, bilježovanu sa 5 dinara s kojom pitaju, da im se dozvoli polaganje ispita. Molbu treba pokrijepiti dokumentima krštenicom i školskom svjedodžbom. Ispiti počinju 29. o. mj. (za I. razred).

DAROVI U FOND LISTA: Petar Fabijanić Din 40. Da počaste uspomenu p. oca vlč. dra J. Mijata: Don Petar Vlahović don J. Felicinović po Din 10. Da počaste uspomenu p. oca don P. Vlasanovića; Grgo Radić i dr Josip Mijat po Din 20. — Uprava im svima najharnije zahvaljuje.

Dobre knjige

„FRA PETROVE ZGODE I NEZGODE“. Cijena Din 5. Potresna pripovijest iz života flandrijskoga franjevca Petra Fardea († 1691). Gotovo je nevjerovatno, što je sve pretrpio taj misionar za vrijeme svoga sužanjstva u Africi i na putu natrag u domovinu. Ipak je doživljaj potpuno istinit. Lagano i jasno ispričan, pruža i djeci i odraslima vrlo zanimljivo štivo. Moraš da ga od duška pročitaš. Knjižicu reši uz naslovnu sliku još 13 slika, koje su sve — osim prve — izvorne ilustracije rimskoga slikara Barberisa. Ovo je prvi svezak Knjižnice Gospe Sinjske, izdan prigodom sedme stogodišnjice sv. Ante Padovanskoga. Najtoplije preporučujemo. Narudžbe prima: Glasnik Gospe Sinjske — Sinj (Primorska Banovina).

„KATOLIK“ izlazi svakog tjedna. — Godišnja pretplata din 30. — Za inozemstvo dvostruko. — Oglasi po naročitoj tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveć. JOSO FELICINOVIC, Šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva i uprave: Šibenik, pošt. pretinac 17. — Stampa: Pučka Tiskara, braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić